

την, και να ναυτίλληται. Οὕτω τίθενται: ἐμπροσθεν αὐτοῦ τόξον και κόπη και κορύνη (κρανιοβλάστης), και κιννας δὲ φυλάς και πρασινόχρους σούρα και σωρός φθίλων φθινοπώρου εἰς κένιστον σημαίνοντα ὅτι ὁ χρόνος τρέχει ταχέως, ὃ δὲ ἄνθρωπος πιπτει

Τοιοῦτοτρόπως διδάσκεται μὲν ἡ ἠθική ὑπὸ τῶν ἀπλῶν τούτων λαῶν, ὑπομιμνήσκονται δὲ αἱ πρὸς τὸν ἄνθρωπον εὐεργεσίαι τῆς φύσεως.

Ἀφ' οὗ ἠμολογῶσιν ὅτι συνάπτονται ἐκουσίως εἰς γάμον οἱ νεόνυμφοι, ὀπρεσβύτατος τῶν συγγενῶν διακρίει τὸν ἐξάρχον καλαμον εἰς 12 τεμάχια, τὰ ὅποια διαμειράζει εἰς τοὺς παρστώτας δώδεκα μάρτυρας· ἕκαστος δὲ τούτων ὀφείλει νὰ προσφέρῃ τὸ εἰς αὐτὸν δὸθὲν μέρος διὰ νὰ ἀποτηρηθῇ, ἂν ποτε οἱ συνοικιζόμενοι ἀποπαύωσι νὰ διαζευθῶσιν.

Αἱ νεάνιδες συνοδεύουσιν ὑπερον τὴν νύμφην εἰς τὴν ἴδιαν αὐτῆς καλύβην, καθὼς και οἱ νεοὶ τὸν γαμβρόν· ἀκολούθως δὲ διασκορπίζονται ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια ῥιπτιεῖς εἰς τοὺς ποταμούς· ὡς θυσίαν πρὸς τὰ πνεύματα τεμάχια τῆς ἐνδυμασίας των, ἡ καιόντες μέρος τῆς τροφῆς των.

Οἱ Εὐρωπαῖοι νυμφεύονται διὰ ν' ἀποφύγωσι τὴν στρατείαν, οἱ δὲ αὐτόχθονες τῆς βορείου Ἀμερικῆς οὐδέποτε σχεδὸν ἐνυμφεύοντο πρὶν ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· οὗτ' ἐνομιζέτο τις ἀξίος νὰ γίνῃ πατήρ, ἂν δὴν ἰδεῖνκευε διὰ τῶν πραγμάτων ὅτι ἦτο ἰκανὸς νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ ἴδια αὐτοῦ τέκνα, ὥστε ὁ πολέμητης ἠρχίζε νὰ τιμᾶται μάλιστα ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνυμφεύετο.

Ἐπιτρέπεται ἡ πολυγαμία παρὰ τοῖς ἀγρίοις· ἀλλ' ἴσως και ἡ πολυανδρία αὕτη, τούτέστι μία γυνὴ ἀνηκει εἰς πολλοὺς ἄνδρας. Ὡς ἐπίμετρον δὲ τοῦ κακοῦ βάρβαροι φυλαὶ προστρέφουσιν εἰς τοὺς ξένους και τὰς θυγατέρας των οὐχὶ θεσβίως ὑπὸ κακοηθείας, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θειῆς κατὰ τινὰς ἐνδείας, ἧς τὸς κατατρύχει ἴσως δὲ και ἐκ δαισιδαμονίας τινὲς προθυμοῦνται νὰ ἐπιτιώσωσι τὴν γενεάν των διὰ τῆς τοιαυτῆς ἐπιμιθίας. Οὕτως οἱ τῆς δυτικοβορείου Ἀμερικῆς ἀπεδέχθησαν εὐσέπαι, τὸν ὁποῖον κατὰ πρῶτον εἶδον και ἐκλαμβάνοντες αὐτὸν ὡς κακὸν δαίμονα ἤθελον νὰ τὸν ἐξώσωσι ὡς μεσίτην πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμοίους του

Οἱ Χούρωνες ἐσκοπῶν ποτε τὴν βίαν τῆς μοιχαλίδος γυναικὸς διὰ νὰ φέρῃ πάντοτε εἰς τὸ πρόσωπον τὸ εἶγμα τοῦ ἐγκλήματος.

Συννάκις τινὲς νυμφεύονται πάσας καθάπαξ τὰς ἀδελφάς· διότι (κατ' αὐτοὺς) αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νὰ συμβιώσωσιν εἰς πλειοτέραν ὁμόνοιαν παρὰ τὰς ξένας· ἄλλοι ἔχουσι γυναικας κατὰ πάντας τοὺς τόπους, οὗτοι ἀναγκάζονται νὰ ἐνδιαιτῶσιν διὰ τὸ κυνήγιον.

Ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς ὁ οὐζυγος νυμφεύεται τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, ἢ ἄλλην τινὰ, ὅποιανδήποτε ἡ οἰκονία αὐτῆς τῷ προσφέρει. Ἀλλὰ και ἡ γυνὴ ὡσαύτως νυμφεύεται τοὺς ἀδελφούς, ἢ ἄλλους συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος ἀνδρός, ἂν δὴν ἔτυχε νὰ ἔχη ἐξ αὐτοῦ τέκνα· ἐπιφέρει δὲ οἱ ἄγριοι ὡς λόγον τοῦ ἔθιμου τοῦτου, ὅτι ἀναφέρει και τὸ Δευτερονόμιον.

Δοθέντος διαζυγίου τὰ παιδία κατακυροῦνται εἰς

τὴν γυναῖκα· ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἀγρίους τὸ θελυκὲν ζῶον κατὰ φύσιν τρέφει τὰ νεογνά.

Οἱ Ἰροκέσοι και οἱ Χούρωνοι χωρίζονται ἡσυχῶς κατ' ἀμοιβαίαν εὐχαριστησιν· ἐπειτα δὲ ἂν συμφωνήσωσι, συζευγνύονται ἐκ νέου.

Ἀλλὰ και οἱ ἄγριοι ὑπάρχουσι κατὰ πολλὰ ἀνακόλουθοι· διότι π. χ. ἐν ᾧ κατηγορεῖται ὡς ἀκόλαστος ἢ συλλαμβάνουσα εὐθὺς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ γάμου γυνή, ὅθεν πίνει πολλάκις ἐκτρωτικὰ οἶον τὸν ἡμὸν εἶδους τινὲς πηγάνου· μόνον ἀφ' οὗ τεκνογονήσῃ τιμᾶται και ὡς μήτηρ τότε παρακάθηται εἰς τὰ συνέδρια τῶν κοινοβουλίων, ἐμπνέει δὲ τόσῳ μᾶλλον σέβει, ὅσῳ και πλειότερα ἔχει παιδία.

Ἄμα φανῇ ἔγκυος ἡ γυνή, κοιμᾶται ἀπόκοιτος· περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ ἐνάτου μηνὸς ἀποχωροῦσα εἰς τὸ δωμάτιον τῶν καθαριῶν βοηθεῖται ἐπὶ τοῦ τοικατοῦ. Οὐδεὶς τότε, και αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός συμπεριλαμβανομένου, δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐλευθέρως ὅπου διαμένει ἡ λεχὼ ἐπὶ τρεῖς και ἡ τεσσαράκοντα ἡμέρας, καθόσον ἐγέννησε θῆλυ, ἢ ἄρσεν.

Ἄμα ἀναγγελθῇ εἰς τὸν ἄνδρα ἡ γέννησις τοῦ παιδίου, λαμβάνων καπνοσύριγγα τυλιγμένην μετὰ κλημάτων ἀγριαμπέλου προσέρχεται εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου διὰ νὰ φανερώσῃ τὸ γεγονός. Ἐπειτα δὲ πλησιάζων πρὸς τὸν γηραιότατον τῶν φυλάρχων και πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγει ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐγέννησεν ἑρωτώμενος δὲ, ἄρσεν ἢ θῆλυ· ἂν μὲν ἀποκριθῇ ἄρσεν, ὁ γέρον και πινίσει και αὐτὸς τρίς πρὸς τὸν ἦλιον, ἂν δὲ εἴπῃ θῆλυ, και πινίσει ἅπαξ μόνον. Προπέμπεται δὲ ὁ πατήρ μᾶλλον, ἢ ἦτον ἐπισήμως κατὰ τὸ φύλον τοῦ τεχθέντος βρέφους. Ἐν γένει δὲ ἔκτοτε ἀναλαμβάνει πάντῃ νέαν δύναμιν εἰς τὴν φυλὴν του και ἡ ἀξία του ὡς ἀνδρὸς αὐξάνει ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγνωρίσθη εἰς τὸ κοινὸν πατήρ.

Παρελθουσῶν τῶν τρεῶν και ἡ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἡ μήτηρ ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν. Γόττε συνέρχονται και οἱ συγγενεῖς διὰ νὰ ὀνομάσωσι τὸ παιδίον, και σθεσθέντος τοῦ πυρός ῥίπτεται μὲν εἰς τὸν ἀέρα ἡ σποδὸς τῆς ἐστίας, παρασκευάζεται δὲ πυρὰ νέα ἐξ ἀρωματικῶν ξύλων, τὴν ὁποῖαν ἀνάπτει πρῶτος ὁ ἱερεὺς· ἡ τερατουργὸς τῶν φυλῶν διὰ θρυαλλίδος καθ' ἣν ὄραν εἰσέρχεται ἡ μήτηρ ἐνδεδυμένη νέα φορέματα, ἔχουσα δὲ γυμνὸν και τὸν ἀριστερόν μαστόν, ἐξ οὗ κρέμαται γυμνὸν και τὸ βρέφος. Ἐπειτα καθαρίζεται και τὸ περιέχον ῥαντιζόμενον διὰ πηγαιῶν ὕδατος.

Τότε προβαίνων ὁ οὐζυγος δέχεται ἐκ τῶν χειρῶν τῆς μητρὸς τὸ παιδίον ἀναγνωρίζων αὐτὸ μεγαλοφῶως ὡς ἴδιον· εἶτα τὸ παραδίδει εἰς τὸν γηραιότατον φυλάρχον, οὗτος δὲ εἰς συγγενῆ τινὰ, ἔως οὗ διέλθῃ εἰς ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐκ τριῶν, ἢ τεσσάρων ὀνομάτων ἐκλέγεται τὸ ἀρμολιώτατον ἐνδόξου τινὸς προγόνου ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῆς μητρὸς περιμανούσης πάντοτε εἰς τῆς θύρας τὸ κατώφλιον. Οὕτω συνάπτονται τὰ δύο ἄκρα τῆς ζωῆς, ἡ ἀρχὴ και τὸ τέλος τῆς οἰκογενείας.